

- 1) Industrirådet.
- 2) Fredningsstyrelsen.

De sagkyndige medlemmer, der beskikkes efter indstilling fra Industrirådet, forudsættes at have særligt kendskab til erhvervs- og produktionsforhold inden for råstofbrancherne, og de medlemmer, der beskikkes efter indstilling fra fredningsstyrelsen, forudsættes at have særligt kendskab til miljøbeskyttelse, vandforsyning, naturbeskyttelse, landbrugsforhold m.v.

Ved miljøankenævnets behandling af råstofsager har ankenævnet alene behov for særlig sagkundskab med hensyn til erhvervs- og produktionsforholdene i råstofbrancherne. Der er således ikke, som i de sager, miljøankenævnet behandler efter miljøbeskyttelsesloven, behov for sagkundskab inden for andre erhvervsgræne. Dette er baggrunden for, at man ud over fredningsstyrelsen har foreslået, at alene Industrirådet skal indstille sagkyndige medlemmer. Ankenævnets behov for sagkundskab med hensyn til beskyttelse af naturressourcer (råstoffer, vand, god landbrugsjord, værdifulde landskaber m.v.) og miljøspørgsmål forudsættes tilgode- set af de medlemmer, der indstilles af fredningsstyrelsen.

Ifølge råstoflovforslaget er det fundet tilstrækkeligt, at der, ligesom efter miljøbeskyttelsesloven, deltager to eller fire af de sagkyndige medlemmer ved afgørelser i de enkelte sager. Medlemmerne udpeges af formanden med lige mange fra de to grupper af medlemmer, som er beskikket efter indstilling fra henholdsvis Industrirådet og fredningsstyrelsen.

Ved de foreløbige overvejelser i forbindelse med den kommende revision af miljøbeskyttelsesloven, der skal finde sted i folketingsåret 1977-78, har man været inde på spørgsmålet om, hvorvidt miljøankenævnet bør have en bredere sammensætning. Det indgår i overvejelserne, om de sagkyndige medlemmer bør beskikkes efter indstilling fra:

- 1) Industrirådet samt Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger i forening.
- 2) Fagbevægelsen.

- 3) Organisationer, der varetager miljø- og forbrugerinteresser.
- 4) Miljøstyrelsen.

Det vil formentlig indebære, at der som hovedregel bør deltage fire sagkyndige medlemmer, d.v.s. en fra hver af de fire ovennævnte grupper, ved ankenævnets afgørelser i de enkelte sager.

Man er imidlertid endnu kun ved det forberedende arbejde med hensyn til revisionen af miljøbeskyttelsesloven, og det er bl.a. tanken, at de ændringer, der i dag er under overvejelse, først skal forhandles med de berørte myndigheder, organisationer og interessegrupper, inden der tages stilling til eventuelle ændringsforslag.

En ændring af miljøankenævnets sammensætning — udover den, der er foreslået i råstoflovforslaget — bør efter min opfattelse formentlig derfor afvente revisionen af miljøbeskyttelsesloven.

Såfremt det ved de kommende forhandlinger om miljøbeskyttelseslovens revision viser sig, at der er grundlag for at tage spørgsmålet op om en bredere sammensætning af miljøankenævnet, og såfremt folketinget er indstillet på at gennemføre en sådan ændring, vil der også da være mulighed for at overveje en anden sammensætning af ankenævnet efter råstofloven.

Spørgsmål:

Ad § 32, stk. 2.

„Efter hvilke kriterier forestiller man sig, at man vil fastlægge afgift på importerede råstoffer?“

Svar:

Afgifter på importerede råstoffer tænkes fastsat ud fra samme kriterier som afgifter på indenlandske råstoffer. Der er ikke taget stilling til, om eventuelle afgifter vil få form af mængdeafgift eller værdiafgift, om der skal ske en differentiering efter råstofart, hvordan opkrævningen skal ske m.v.

Som nævnt i bemærkningerne side 33 vil et eventuelt afgiftssystem forudsætte en nærmere analyse af råstofforbruget med henblik på afgørelse af, om der skal ske en differentiering af udgifterne, og i givet fald af, hvilke afgifter der skal opkræves af de forskellige materialer.